

Možná, že Alfred Nobel objevil dynamit...
...ale my jsme ho zapálili !!!

165.

1. číslo

školního

časopisu

v roce

2019/2020

Časopis pro žáky i nežáky ve škole v Morašicích

Obsah

Zahrada.....	3
Škola 150.....	4 - 5
Ze školy.....	6 - 7
Pocity.....	8
Výlety.....	9
Ema v akci.....	10
Ze školy.....	11
Rozhovor s panem Růžičkou.....	12
Rozhovor o háčkování.....	13
Drby.....	14
Jednou větou.....	15
Zábava.....	16
Sport.....	17
Plakát na recesní den.....	18

Úvodní slovo

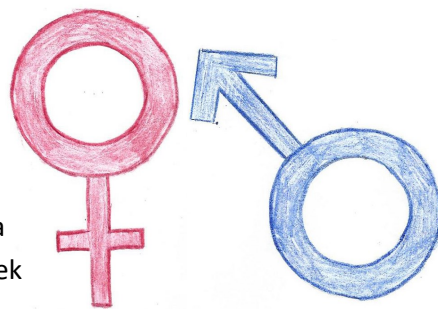
Milí čtenáři, jistě jste si všimli, že nyní čtete první číslo letošního školního časopisu. Toto číslo a i to následující budou věnována oslavě naší školy, která slaví od svého založení 150 let. V prvním čísle se určitě dozvíte něco zajímavého o naší škole, tipy na výlety, ale i názory našich redaktorů na pocity ze školy nebo třídy.

Ráda bych vám představila náš tým, který se podílí na tvorbě našeho školního časopisu. Scházíme se každou středu od 6:30 do 7:55 hod. Pokud máte zájem a hlavně chuť přispět vašimi kresbami, nápady nebo zážitky, tak se k nám můžete přijít podívat. Pokud však nechcete úplně chodit na rady, můžete jen dodávat vaše nápady.

Naši ilustrátoři: Dorotka 2. třída, Nelča 5. třída, Ema 6. třída

Fotografové: Petra 8. třída, v hojném množství nás ale nejvíc zásobuje paní učitelka Coufalová

Novináři: z druhé třídy: Dorotka
ze třetí třídy: Anežka
z páté třídy: Sam, Nela
z šesté třídy: Ema,
ze sedmé třídy: Adam
z osmé třídy: Petra, Eliška
z deváté třídy: Josef, Marek

Grafikové: Petra 8. třída, Josef 9. třída

Šéfová: paní učitelka Coufalová

A korekci provádí: paní učitelka Renzová

Budeme rádi, když nás podpoříte vašimi nápady a názory.

V příštím čísle na tomto místě na vás bude čekat Slovo dívky a chlapce.

Petra Hynková, 8. třída

Otevírání zdravé hravé zahrady

Naše škola upravila novou část pozemku přiléhajícího ke školní zahradě, na němž zbudovala naučné atrakce v podobě dendrofonu, naučné věže, otisků stop, živého tunelu a dalších. Část našich devátáků pomáhala paní učitelce Heroldové s přípravami a se samotným otevřením. Celý den žáci naší školy chodili na zahradu, kde je vítal červík Pepík a všichni mohli vyzkoušet své znalosti. Samotné slavnostní otevření proběhlo odpoledne za účasti rodičů. Slavnostní pásku slavnostně přestřihli pan ředitel a starosta obce. Celým dnem provázela na zahradě také Adéla Bauerová, tak jsem se jí položil několik otázek:

Jaká stanoviště mohli spolužáci navštívit?

My jsme děti provázeli po stanovištích, ve kterých jsme představovali všechny aktivity, kde si na nové části zahrady můžou vyhrát a kluci jim připravili aktivity sportovní, které si děti velice užily.

Která z nových naučných aktivit se ti líbila nejvíc?

Mně se líbily všechny aktivity bez výjimky.

Podle tvého odhadu, jaká atrakce se nejvíce zalíbila dětem?

Nejvíce je samozřejmě bavilo pozorovat živého ježka, který na zahradě byl, ale řekla bych, že je bavilo všechno, protože jsme všechno zkoušeli vysvětlovat způsobem hry.

Která třída byla asi nejnáročnější?

Nejnáročnější byli samozřejmě ti nejstarší, takže osmáci.

Se kterou třídou ses nejvíc nasmála a pobavila?

S Klárkou jsme si říkali, že první a druhá třída byli úplně bezva, dozvěděli jsme se od nich, jaké zvířata mají doma, kdo má doma budku a spoustu dalších věcí, hned jsme si říkali že, bychom se vrátily na jejich místo.

Jaké ovoce sklidilo otevření zahrady ze strany prvostupňových dětí a jaké zase u druhostupňových?

Prvostupňové děti byly ze všeho nadšené a braly nás jako starší kamarády, poslouchaly nás a všechno si vyzkoušely, myslím, že si to vážně užily a všechno si chválily.

Pro druhostupňové děti jsme se snažili vše vykládat tak, aby to nevyznělo, že je poučujeme, ale jako jejich vrstevníci.

Bylo nám samozřejmě jasné, že je to nebude bavit tolik jak ty mladší, takže si myslím, že se jim líbily více ty sportovní aktivity.

Díky za odpovědi a zahradě přeju, ať jí hravost a zdraví vydrží alespoň dalších 150 let.

Ptal se: Theodor Josef Lapáček, 9. třída

Odpovídala: Adéla Bauerová, 9. třída

Škola slaví 150 let

HISTORICKÁ ŠKOLA

Příběh o tom, jak MOŽNÁ vznikla moravičská škola

Píše se rok 1869 a v malé vesnici v Pardubickém kraji jménem Morašice žije pan Stehlík. Vystudoval na učitele, ale k ničemu mu to není. Nemá své znalosti kde využít. Je vlastně tak nějak v nouzi. Žádná škola, ve které by učil v blízkém okolí, není. Dojíždět je pro něj obtížné, ne-li nemožné, jelikož nemá žádný dopravní prostředek, ani koně, ani voly. A na stěhování nemá peníze, protože jak bylo řečeno, nemá kde učit a jak vydělávat.

„Co mám dělat?“ ptá se sám sebe, „sám sebe neuživím, natož rodinu.“ V zoufalství se jde projít. Tou dobou se celá obec chystá na sčítání obyvatel a domů. Jde okolo rybníčku, prochází okolo aleje, mívá statek. A náhle: když jde okolo prázdného pozemku, dostane nápad! O ten pozemek nikdo nestojí. Fouká sem, nesvítlí sem moc slunce, nic než tráva a plevel tu neroste a majitel již dávno zemřel, a to bez potomků, kterým by po-

zemek mohl odkázat. Tak co tady třeba postavit školu. „No, to je mi nápad! Že to ještě nikoho nenapadlo! Obec na to peníze má, pozemek nikdo nechce a dětí v okolí je plno a málokteré umí napočítat do 3, protože jsou pořád na poli nebo v lese. Byla by to chloubka vesnice a mohla by vydržet ještě několik generací. Aj, to je ono!“ Radoval se a šel šťasten domů.

Druhý den ráno se svátečně oblékl a šel svůj nápad oznámit starostovi. „Poslyšte, člověče, a víte vy, že je to vlastně dobrý nápad? Mít v obci školu, to je rarita, vzácnost! To každá ves nemá! No jo, ale jedno nám schází,“ řekne nakonec zklamaně starosta. „Co?“ nechápe pan Stehlík, který si je svým plánem plně jist a není si vědom, že by něco vadilo tomu ho uskutečnit. „My nemáme nikoho, kdo by v té škole učil,“ řekne smutně starosta. Pan Stehlík na něj vykulí oči: „Ale pane starosto, já jsem přece vyučený učitel,“ řekne pan Stehlík. „Opravdu? Tak to je báječné! V tom případě okamžitě svolajte všechny muže. Hned začneme!“ A tak možná vznikla škola v Morašicích, jejíž historie se píše až do současnosti a je tu již 150 let.

B. Adam Lapáček, 7. třída

KERAMICKÁ ŠKOLA

Když vejdete do školy a podíváte se napravo nahoru, uvidíte keramické hlavy. Pak jdete dál a napravo u klubu je plno sluníček, které se na vás usmívají. Když vyjdete nahoru, uvidíte jak po stěně lezou brouci a o pár kroků dál uvidíte kytici od Karla Jaromíra Erbeny a tak je keramikou ozdobená celá naše škola. Zrovna teď když jsem byla na keramice, tak jsme vyráběli školní pexeso a kameny s různými psaníčky.

Ema Dvořáková, 6. třída

MATEMATICKÁ ŠKOLA

Počítali jsme a počítali .....

Okna	129
Dveře	67
Schody	109
Záchody	15
Počítače	42
Pan ředitel	1
Paní učitelky	12
Paní asistentka	1
Paní uklízečky	2
Žáci	133
Tabule	11
Tříd	10
Květináčů	85
Barelů kulatých	28
Barelů hranatých	8
Poháry vystavené	23
Diplomy vystavené	42
Radiátory	59
Akvária terária	5
Umyvadla	37

Škola fyzikální

Když už naši školu rozebíráme ze všech stran, tak se na ni podíváme i ze strany fyziky a jejích veličin. Zeptal jsem se paní školnice Komínkové na spotřebu vody, té, jak jsem zjistil, spotřebujeme cca 4000 l vody za den. Dále elektřina. Její spotřeba je rovněž ve značných číslech, i když máme a používáme zářivky. Za jeden den spotřebujeme asi 1 108 kWh.

Fyzika se dá podat i kreativním způsobem:

Žák do školy putuje rychlostí 4 km/h (přibližně), rychlost paní učitelky Duškové, když slyší devítku na chodbě, se rovná rychlosti světla (300000 km/s). Když se jiné paní učitelky rozčílí, hodil by se vynález pana Prokopa Diviše, bleskosvod. Některé paní učitelky si osvojily schopnosti nadzvukových stíhacích letounů, jelikož nás přijdou uzemnit a letí více než 1226,5 km/h. Kdyby nás nechali žít trochu výš, jejich rychlost by se snížila na pouhých 1065 km/h.

Fyzikální zákony naší třídy:

Hustota vzduchu v 9. třídě je přímo úměrná počtu žáků, náplně hodiny, teploty vzduchu, nálady učitele a žáků.

Vzoreček:

$$\rho = \text{náplň hodiny} \times T \text{ vzduchu} \times \text{nálada učitele} \times \text{nálada ve třídě}$$

Výkon žáků zcela zásadně ovlivňuje odpor k učení a zapálení učitele.

$$P \text{ žáků} = R \text{ k učení} \times \text{zápal učitele}$$

Pamatuj na fyziku, prostý smrtelníku, na vysvětlení je nejlepší opakování, matka moudrosti!

Josef Lapáček, 9. třída

Papírová škola

Víte, kde všude se ve škole používá papír? V knihovně jsou stohy papíru svázaných do knížek. Ve sborovně mají paní učitelky na stole věže z papíru svázaného do sešitů. V ředitelně pan ředitel razítkuje hory dokumentů. Do třídy taháme v baťožu my žáci dohromady denně do školy víc než 1,5 tuny papíru v učebnicích a pracovních sešitech. Učitelky vytisknou spoustu pracovních papírů, počítal jsem, že za měsíc i 50 pro jednoho žáka. V družině a v klubu je papír na kreslení, Třesk se tiskne taky na papír, při 12 listech a 40 výtiscích to je 480 listů. Paní školnici zbyde v obchůdku spousta obalů. Sklad učebnic je taky plný papíru. Každý si během dne zajdeme na WC, a to i víckrát, a tam si to bez toaletního papíru nedokážeme představit. Omluvenky, propustky z klubu nebo družiny, všechno se píše na papír. A nakonec: v 1. kole sběru papíru se letos sebralo 13 tun. A to je polovina, protože druhé kolo bude na jaře. Ještě pochybujete, že škola je papírová?

Dorotka Lapáčková, 2. třída

Sam Lapáček, 5. třída

V naší škole je i ždibec výtvarného nadání. Máme vyhrazenou třídu na výtvarnou výchovu. Máme zde skříňky na kufírky a samotný kabinet s pomůckami. Vždy, když vejdete do třídy, tak určitě najdete nějaké ty výkresy žáků. Kreslí se však i mimo vyučování, třeba tuhle naši školu nakreslila Nela Cvingrářová.

Květiny ze školní zahrady

Najdete tu spoustu překrásných druhů květin. Např.: gazánie, růže, rozchodník a vřes. Tyto květiny se spíš zaměřují na světlejší barvy. Toto foto je focené v září na začátku roku. Je tam ještě spousta krásných jiných květin. Tyto mi přišly nejzajímavější na focení. Přijďte se také pokochat.

Alena Kuřová, 4. třída

foto: Alena Kuřová

Sběr starého papíru

Letos jako každý rok byl sběr starého či nepotřebného papíru. Já jsem také jako každý rok pomáhala, ale více toho museli nosit velcí kluci, protože některé kusy papíru byly

velmi těžké. Pracovali jsme ve čtvrtek a v pátek. Zastihlo nás velmi zajímavé počasí, chvíli pršelo a chvíli svítilo slunce. Když pan Kopecký přivezl další várku a my ji vyložili, zjistili jsme, že je ve vozíku myš. Museli jsme uspořádat hon na myš. Na

konci sběru papíru paní učitelka Stanislava Coufalová spočítala, že vyhráli čtvrtáci. Moc jim gratuluji.

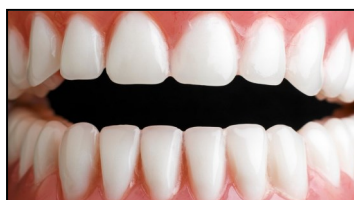
Ema Dvořáková,
6. třída

Nejlepší úhel pohledu je přes ruličku od toaletního papíru

Co byste si vzali na pustý ostrov? Kartáček nebo pastu?

Přijela k nám paní, která studuje v Hradci Králové na zubařku. A povídala nám a ukazovala, jak se správně

čistí zuby.

Nedrhňte kartáčkem zuby příliš silně, ale jemně a krouživými pohyby. A vydržet to

máte 3 minuty. A co je správně? Kartáček, nebo pasta? **KARTÁČEK!** Pasta je jen na chuť.

Dorota Lapáčková, 2. třída

Výsledky sběru papíru 4. 10. 2019

1. kolo

TŘÍDA	CELKEM SEBRÁNO v kilogramech	NA JEDNOHO ŽÁKA - kg	ÚČAST ŽÁKŮ		
1. třída	509	56	66%		
2. třída	2 400	120	70%		
3. třída	616	68	88%		
4. třída	1 937	161	100%	zatím	1.místo
5. třída	1 229	111	90%		
6. třída	1 259	66	89%		
7. třída	1 825	86	100%		
8. třída	885	80	81%		
9. třída	639	30	71%		
OSTATNÍ	1 500				
CELKEM	12 799 kilogramů			Děkujeme všem sběračům!!!!	

Celkový výsledek bude znám až po druhém kole sběru - v dubnu 2020. Informace o sběru žádejte v klubu.

Kam můžete jít ve volném čase:

Dramatický kroužek	- pátek 13:30 hodin
Čtenářský klub	- pondělí 13 hodin
Florbalový kroužek	- mladší - pátek 13:15 hodin - starší - středa 13:15 hodin
Keramika	- úterý 15 hodin - středa 14:30 hodin
Rada Třesku	- středa 7:30 hodin
Malý Pythagoras	- pondělí 12:30 hodin
Náboženství	- úterý 14 hodin
Taneční kroužek	- čtvrtek 13 hodin

Co můžeme sbírat a jak třídit?

Ve třídách a na chodbách máme kontejnery na plast, papír, sklo, nápojové kartony a biologický odpad.

Na dolní chodbě stojí červená popelnice na drobný elektroodpad - třeba mobily, žehličky...

Sbíráme také použité baterie.

Dvakrát ročně můžete odevzdat starý papír. Pro vítěznou třídu je připravena odměna v podobě výletu.

Putování pouští s panem Petrem Kadlecem

K nám do třídy přišel pan Petr Kadlec a společně jsme si hráli. Udělali jsme si jmenovky, potom jsme si řekli, jaké jídlo máme rádi. Pak jsme pojmenovali velblouda po panu řediteli Karel. A kdo měl Karla, mohl mluvit. Pak jsme se všichni zvedli a jeden z nás hádal jídla, která máme rádi. A já jsem málem uvízla v poušti. Tak takhle jsme si hráli a všechny nás to bavilo.

A. D. Lapáčková, 2. třída

Chotěnovské švestkohraní

V pátek 13. září 2019 jsme čtvrtáci a pátá třída jela na švestkohraní v Chotěnově. Na velkém statku v Chotěnově se sešli žáci z Trstěnic, Vidlaté Seče a Morašic. Na začátku jsme se ještě rozdělili na šest týmů. Pak už se soutěžilo. Poznávali jsme bylinky, třídili jsme pecky, skládali jsme krabice, přenášeli jsme vodu a také jsme přemýšleli u různých otázek a pamatování si různých věcí. Zkoušeli jsme také vyrobit mošt, který jsme i ochutnávali. V poledne jsme se opět sešli u lípy, kde probíhalo vyhlášení. Dozvěděli jsme se, že jsme druzí. Dostali jsme tašku s různými věcmi a diplom a také sladké Pikao. Moc se nám to líbilo.

Nela Cvingrářová, 5. třída

Jsem pyšná

Jsem pyšná na žáky v naší škole! Proč? Protože se přihodila tato událost. Jeden žák spěchal domů. V tom spěchu na chodníku zakopl a upadl. Rozrazil si koleno, odřel ruku a rameno. V tom okamžiku kolem něj jeli na kole cyklisté. Uslyšeli volání a okamžitě reagovali. Martá Famfulíková běžela pro mne do školy. Lukáš Mach a Vítek Famfulík zůstali na místě. Situace se rychle vyřešila. Pomohli i ochotní rodiče. Vše dopadlo dobře. Všem děkuji za rychlé a správné jednání. Vždyť to příště nemusí být jen rozbité koleno..... Mnohokrát všem děkuji.

Stanislava Coufalová

Technohrátky Stavební škola Vysoké mýto

Dne 19. září se devátá třída s paní učitelkou Drahošovou zúčastnila technohrátek na Střední škole stavební. Jelo se soukromým autobusem v 8:00. Když, jsme přišli do školy, tak nás poslali do třídy, kde proběhlo zahájení. První akce se konala na náměstí ve Vysokém Mýtě, kde byly stánky s řemesly. Měli jsme vyskládat domeček z porobetonu. Poté jsme šli do místní školy, kde náš vzdělávací program pokračoval. Technohrátky byly ukončeny vyhodnocováním nejlepší a nejaktivnější školy. Naše třída se umístila na čtvrtém místě. A tak náš program definitivně skončil.

Marek Nantl, 9. třída

Adam Lapáček, 7. třída

Milí čtenáři a milé čtenářky, určitě jste si všimli, že máme nově natřené šatny. Odešli devátáci a ve školních lavicích sedí noví prvňáci. Máme už jen jednu paní asistentku a ta je ve 4. - 5. třídě. Tak hezký celý školní rok.

Nela Cvingrářová, 5. třída

Absurdnosti

„Honí ho mlsná, nebo Mlsná?“

Co je správně? Možná by tam přece mělo být velké písmeno. Hledal jsem v telefonním seznamu, ale žádnou paní nebo slečnu Mlsnou jsem nenašel. To mě překvapilo. Hledal jsem tedy dál a našel pana Jana Mlsnu a paní Lenku Mlsnovou. Ale žádnou paní Mlsnou ani pana Mlsného. To bych si dokázal představit, jak nějaká hladová paní honí někoho, třeba mě, nebo po kuchyni paní kuchařku, protože ona je Mlsná a předložené jídlo jí nejde pod nos.

Zásadní otázka je, jak se jí zbavit? První myšlenka, která mě napadla, je dát jí něco dobrého a pak rychle utéct. Než si to sní a vychutná, můžete ji setřást a tak se jí zbavit. Druhá možnost je někam se před ní zamknout, ale vynechte ledničku nebo kuchyň, tam se jistojistě dostane! Možná dobrá skrýš by mohla být u snědeného krámu nebo kostel, znáte přece chudobu kostelní myši.

T. J. Lapáček, 9. třída

Ilustrační foto

Jsem v 6. třídě

Šestá třída je už na 2. stupni. Začíná to být těžké, ale zato máme nové kamarády, ze Seče k nám přišli Monika, Simona, Dominik, Rostá a z Litomyšle k nám přišla Zoe. Máme spoustu nových předmětů, třeba fyziku, dějepis, zeměpis, přírodopis a spoustu dalších.

Emma Dvořáková, 6. tř.

Mám ráda...

když je projektový den. Mám ráda, když můžeme být venku. Třeba chodíme o přestávkách na dvoreček. To mě baví. Nemám ráda, když se někomu říká nepěkně, jak to nemá rád. Nerada slyším, když si starší mezi sebou povídají sprostě. Nemám ráda, když se kluci perou ve třídě.

A. Dorotka Lapáčková, 2. tř.

Mé pocity v naší třídě.

Ať už jako v místnosti či v kolektivu se dle mě nejspíš nijak zvlášť neliší od dojmů z minulého roku. Jde totiž o to, že u nás ve třídě se totiž nic zajímavého či zásadního nezměnilo. Nikdo nový do naší skupiny nepřibyl. Snad jediná změna u nás ve třídě jsou nově natřené zdi, ale těch si moc nevšímám. Navíc jsou pouze opět vybílené, takže ani barva se nezměnila. Když se na toto téma snažím dívat z té lepší - z té pozitivní stránky, tak se alespoň nic nezhoršilo. Stále jsme prostě průměrná třída 21 žáků s učitelkou. Ve třídě mi tedy nic až na některé činy spolužáků či některé vyučovací hodiny nevadí. Toto jsou mé upřímně napsané pocity z okolí našeho třídního kolektivu.

B. Adam Lapáček, 7. třída

Mé pocity v kolektivu naší třídy

Mé pocity jsou docela dost smíšené, někdy jsem se spolužáky ráda, ale občas je to s nimi opravdu otrava. Naše paní učitelka třídní je paní učitelka Edlmánová. Máme ji na český jazyk, výtvarnou výchovu, občanskou výchovu a výchovu ke zdraví. Letos nám zrovna přibily dva předměty a jeden z nich je chemie a cvičení z češtiny. Myslím, že jediné na čem se jako třída shodneme, je to, že nás nebaví praktické činnosti, myslíme si, že by byly lepší pracovní dílny, jako tomu bylo v dřívějších letech. Jinak jako třída se na ničem moc neshodneme, protože si každý postaví hlavu a jde na jinou stranu a chce, aby bylo po jeho, takže jako celistvá třída asi nikdy nebudeme. Přijde mi, že si o hodinách hodně, možná až nadměrně, povídáme, ale někde se prostě vypovídat musíme. No, a jinak je nás jedenáct, takže v takovém malém počtu bychom se přece alespoň na něčem shodnout mohli, někdy to jde a někdy ne zaleží na tom, jakou máme taky náladu, bez dobré nálady to skoro nikdy nejde.

Petra Hynková, 8. třída

Baťův kanál

V posledních letech je poměrně oblíbenou atrakcí na dovolených a výletech projížďka lodí. Nejhezčí místo, kde jsem jel lodí, je jednoznačně „Baťův kanál“. Nachází se u Otrokovic, malého města ve Zlínském kraji. Vede mezi Otrokovicemi a k Rohatci. Je poměrně dlouhý, měří celých 52 kilometrů a vznikl v letech 1934-1938. Tenkrát se budoval hlavně kvůli dopravě lidí do práce, kteří pracovali v továrnách Tomáše Bati. Pro tento projekt získal i podporu státu. Lodě zde plují celkem často a za příznivou cenu.

Podél toku navíc vede cyklostezka s překrásným výhledem do přírody. Část kanálu vede přímo řekou Moravou, část je vybudována uměle. Výlet tam rozhodně stojí za to. Vřele doporučuji z vlastní zkušenosti. Tomáš Baťa byl velký obchodník a podnikatel s obuví. Dosáhl tehdy velkého úspěchu. Město Zlín je důkazem

toho, že to nebyl jen obchodník. Baťův mrakodrap (kde dnes sídlí krajský úřad) poskytuje nádherný výhled, továrny i jeho domky pro zaměstnance snadno rozeznáte podle typického zdiva. A jeho vila je také nádherná budova. A cestou potkáte třeba v Napajedlech muzeum hraček. Určitě stojí za tohle místo navštívit. Další inspirace na výlety příště!

Kam na výlet

O prázdninách jsme se jeli podívat do Českého ráje na Trosky. Je to zřícenina hradu. Jedna je Panna. Ta je menší a na vrcholku vlaje vlajka. Druhý vrcholek je Baba. Je vyšší. Byl tam skvělý výhled na široké okolí. Moc se nám tam celé rodině líbilo. Určitě nemeškejte, a když nebudete vědět kam na výlet, tak určitě jedte na Trosky.

*Nela Cvingrářová, 5. třída
Foto: internet*

Výletování

Poslední víkend v září celá naše rodina vyrazila do Broumova. Byli jsme ubytováni přímo v malé zoologické zahradě. V našem apartmánu jsme měli pec a krásný krb. Z pokoje jsme koukali na papoušky. Dostali jsme granule na krmení zvířat. Mohli jsme krmit všechna zvířata kromě opic a klokánů. Viděli jsme třeba pávy, různé druhy slepic, veverky, morčata, papoušky, spoustu koz a ovcí, velbloudy, lemury, klokany a dikobraza. Z něho jsem si přivezla osten. Pozor na lamy! Mamku a sestru pěkně popraskaly. Na osly si musíte také dát pozor. Osel kousnul taťku do prstu. V dětském koutku jsme se mohli klouzat, houpat, hrát. Měli tam krásné velké kuželky a hru Člověče nezlob se. Všude nás provázely kočky. V neděli jsme mohli nakrmit opice banány. Nevíte, kam na výlet? Určitě neváhejte a vyrazte do areálu WENET Broumov. Je to nádhera a krásný zážitek.

Nela Cvingrářová, 5. třída

EMA v AKCI: Margotkové řezy

Margotkové řezy

2 margotky

4 hrnky polohrubé mouky

2 hrnky cukru moučky

1 hrnek oleje

1 hrnek mléka

4 vejce

1 a ½ prášku do pečiva

Čokoládová poleva

Margotky nastrouháme na hrubém struhadle. Vše smícháme dohromady a dáme péct. Po upečení polijeme polevou.

Dobrou chuť !

Přeje EMA

Ěma Dvořáková, 6. třída

Domácí pizza

Budete potřebovat:

0,5 kg hladké mouky

1 lžice olivového oleje

1 kostka droždí

25 ml vlažné vody

Špetka soli

Je to vlastně úplně obyčejný recept na kynuté těsto, takže postup snad psát nemusím, ale samozřejmě kdo ho nezná, zeptejte se svých maminek nebo babiček, ty to budou určitě vědět. Troubu si dopředu rozehřejte na ...° A jak si můžete přičíst u posledního obrázku nejlepší způsob, jak se zabavit čekáním na pizzu, je koukat na ni, jak se peče v troubě, ale jestli nemáte uklizenou pracovní plochu, je rozumnější si ji poklidit a pak už si jen pochutnat.

Nejdříve je důležité připravit si všechny potraviny na pizzu, protože až budete mít rozpálenou troubu, nebudete stíhat. Vydejte si těsto z lednice a promněte ho v pytlíku, rozválejte ho na válu na požadovanou velikost a dejte na plech.

Těsto na plechu potřete kečupem, rajčatovým protlakem, rajčatovou omáčkou. Potřenou pizzu posypte kořením na pizzu a dejte si na ni podle chuti všechny možné ingredience, které jste si připravili. A dejte péct do trouby.

Doporučení: jen tak pro zábavu si můžete sednout před troubu a pozorovat, jak se roztéká sýr a nafukuje okraj pizzy. Nakonec pizzu vydejte z trouby a pochutnejte si. Dobrou chuť.

Petra Hynková, 8. třída

Drakyjáda

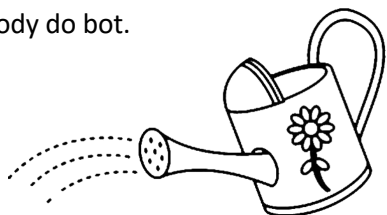
V neděli 13. 10. se na chotěnovském letišti konala drakyjáda. Bylo to super, akorát nám vítr moc nepřál a draci nechtěli lítat, a tak se na ně mnozí z nás začali zlobit. Ale nakonec ti draci přece jenom vzlétli. Draci byli různého typu - motýli, letadla, smajlici, a dokonce i hadi. Někteří byli obyčejně barevní, ale byli také hezcí. Odměny byly sladké i v podobě věcí. Bylo to super.

Ema Dvořáková, 6. třída

Jak se objevil bazén v mých botách

Jednou jsem si tak zašla za kamarádkou Alenou Kuřovou. Ale ta ještě nebyla doma, a tak jsem si šla hrát za její sestrou na písek a tam jsme postavili pískovou sopku, pak přišla Alča, tak jsem jí poprosila, jestli mi nepomůže napumpovat vodu do konvice, protože jsem ji potřebovala na lávu. Konvice mi nešla sundat z pumpy, a tak jsem jí znovu poprosila, jestli mi nepomůže. No a tak se to stalo. Alča mi v tom zápalu pomáhání vylila konev vody do bot.

Ema Dvořáková, 6. třída

Nové židle v knihovně

Jistě jste si nemohli nevšimnout, že se u nás v knihovně objevily jiné židle. Je to proto, že jsou tam nové. Ty staré už neměly moc hezké čalounění, bylo rozdrbané a špatně se na něm sedělo. Nohy židlí začaly vrzat a to nebylo úplně příjemné, no a právě proto máme v knihovně nové. Kdo jste na nich ještě neseděli, tak doporučuji, je to požitek. A však kdo jste je ještě ani neviděli, velká **chyba**, napravte to a určitě se na ty židle přijďte podívat, vřele doporučuji!

Petra Hynková, 8. třída

Už zase ta Alča

Už jsem vám jednou vyprávěla o své kamarádce Alče. Tentokrát to bude bez vody v botách, ale bude to legrace. Před několika dny jsme šly s Alčou k nim na půdu a tam jsme se rozhodly postavit si pokojíček! A tak jsme začaly tím, že jsme daly ubrus na stůl, který tam je, byl to krásný modrý ubrus.

A pak jsme našly matraci, a tak jsme se rozhodly, že vyrobíme postel, a tak jsme to tam začaly rabovat a našly jsme skvělou kožešinu a tu jsme daly na tu postel a pak ještě peřinu a polštáře. No, a pak už to jelo jedna báseň - polička, gauč, židle, věšák, záclony a pak jsme z látek udělaly ještě stěny a okno dovnitř a dům je hotov. Stačí jít na návštěvu.

Ema Dvořáková, 6. třída

Jan Růžička, Divadlo Drak N' Roses

Jan Růžička vedl kurz výroby loutek ve Strmilově, kterého jsem se účastnil. Během týdne jsme zkusili navrhnout, vymodelovat, vyřezat, namaľovat i ustrojít loutku. ... A pak se hrálo divadlo.

Bavilo mě to a Honza je moc zajímavý člověk, tak jsem ho poprosil, aby nám své řemeslo přiblížil.

Co znamená název divadla a co tam děláš ty? Co tě na tomhle procesu baví nejvíc?

Název vychází z našich jmen Dračka a Růžička. A je to samozřejmě parafráze na název jedné kapely, kterou vlastně ani moc neznám. A co mě baví, když se to povede, je proces vytváření, když je dobrá odezva od publika. Taky to, že mé výtvořiny ožijí. Mám

celkem dost samotářské zaměstnání, tak kontakt s lidmi při hraní je pro mne důležitý. Důležité je pro nás najít téma, o kterém chceme mluvit, hrát. To je asi základ. A vlastně to nejtěžší. Viděl jsem pár skvěle zahraných představení. Krásných i výtvarně. Ale nějak jsem nevěděl proč. A vlastně mě nebavila. Toho bych se chtěl vyvarovat. A zároveň nemoralizovat. Nebo jen trochu.

Kolik loutek musíš udělat na jedno představení a kolik času zabere vytvořit jednu loutku?

Snažíme se, aby tam moc postav nebylo. Ve hrách o medvědovi a zajícovi jsou jen dvě, respektive tři. A v Jonášovi nebo Samsonovi hodně. Tak dvacet. Ale velká část jich je jen takový komparz namalovaných postavíček. Pokud se ptáš na loutky pro naše představení, tak jednu dělám tak necelé dva dny.

Dají se reinkarnovat do dalších představení?

Určitě. Máme takovou hlavní sadu a tu rozšiřujeme. Je

Jak takové představení vypadá? Jednu loutku vodí jeden člověk a ten jí i mluví nebo loutka potřebuje na oživení dva lidi?

My to máme spíš tak, že jeden často ovládá i dvě loutky. Snažíme se, aby hlavní postavy měly určeného svého loutkoherce, ale občas to musíme i prostřídat. Protože jsme jen dva.

Vytváříš loutky podle své fantazie, nebo se inspiřuješ historickými loutkami z různých zemí? Člověk se inspiřuje pořád, celý život. Ale zároveň se snažím nekopírovat a jít svou cestou.

Prosím představíš nám typy loutek: znám maňásky, marionety a dál...?

Typů loutek je mnoho a já je ani neznám. Tak ty hlavně jsou samozřejmě marionety, což jsou loutky voděné zeshora. Česká klasika je na drátu. Nebo zavěšená na nitích. Pak samozřejmě maňásci. Japonské bunraku – voděné zezadu až třemi herci. Ty hodně zjednodušeně používáme pro naše představení. I když Japonci by asi řekli, že to v žádném případě bunraku nejsou. A známé jsou také javajky – voděné zespoda na tyčích a drátech. To asi stačí. Dalo by se pokračovat dlouho. Každý typ má své výhody i nevýhody a dá se s ním hrát dobře nebo blbě. Někdo se snaží, aby se loutka pohybovala jak živý člověk. To mě neláká. Loutka může zůstat loutkou a trocha prkenosti jí neuškodí. Důležité je, aby vyjadřovala emoce nebo tak něco.

Prosím ukaž nám nějaké obrázky svých loutek. A trochu nám prosím představ divadlo a sebe.

Divadlo jsem už myslím představil. A já se shodou okolností

živím výrobou loutek a tak. A docela mi to jde. Před nedávnem jsem se odstěhoval s rodinou z Prahy na venkov k Soběslavi.

Honzo, moc díky za odpovědi a nádherné loutky. Vzpomínám na divadlo v Jimramově i kemp.

Ptal se Theodor Josef Lapáček, 9. třída

Foto: Jan Růžička

Kůň – koník – koníček

...háčkování...paní Cvingrářová

Moje mamka ráda háčkuje, a tak jsem jí položila několik otázek:

Jaký je tvůj největší koníček?

Mým největším koníčkem je háčkování.

Proč háčkuješ?

Hrozně mě baví, že se z toho něco zajímavého vytvoří.

Kolik let háčkuješ?

Háčkovat jsem se naučila teprve skoro před třemi lety.

Jak ses to naučila?

Naučila jsem se to podle internetu.

Jaký je tvůj oblíbený materiál pro tvorbu?

Nejraději háčkuji ze 100% bavlny Camilly a ze žilnicové příze Dolphin baby.

Co nejraději háčkuješ?

Nejvíce a nejraději háčkuji hračky, ale i čepice, nákrčníky, deky a další výrobky.

Děkuji za odpovědi a těším se na další tvoje překvapení, které mi uháčkuješ.

Nela Cvingrářová, 5. třída

Jak vyrobit šnečka

Vezmeme si hlínu a vymodelujeme špagátek. Zamotáme ho a vznikne spirálka, doplníme očka a máme hlemýždě. Můžeme si ho vystavit třeba do zahrádky.

Anežka Dvořáková, 3. třída

Žákyně X si přes noc nechala na okně (zvenku) prázdnou konvičku na zalévání květin. Ráno zjistila, že konvička na okně není. Našla ji před domem a co navíc, ještě si všimla, že se jí v konvičce zabydlela „živá“ moucha

Žák X nemá šanci, aby vyrostl. Proč? Protože i když ho maminka zásobuje skvělými svačinami, třeba rohlíkem s nutelou, uzeným..., nějak se mu svačiny vypařují. Žák je totiž neposeda a jen svačinu někde položí, hladoví kamarádi mu ji snědí. Řešení je jednoduché – žák si svačinu nebude pokládat, nebo maminka bude dělat svačinu pro všechny.
Dobrou chuť.

DRBY

Do jídelny chodí žáci obědovat. Jídlo bývá osoleno a okořeněno velmi jemně. Některým žákům to nestačí a tak využijí volný čas před jídelnou a skočí si přes plot pro papričku, aby si oběd zpříjemnili. Zakázané ovoce nejvíce chutná, ale pozor, jste zloději!

Žáci X,Y,Z,V hráli o přestávce mezi odpoledními hodinami ,jak je zvykem v 9. třídě na babu. Vyběhli ze třídy a žák Y otevřel dveře 6. třídy, pronásledován žákem X. Úhybným manévrem donutil žáka X vrazit do třídy, kde probíhala hodina kytary.

Jako miminko se má tato dýně.

Přes prázdniny se nám trochu přetvořili žáci. Asi si našli v naší škole nové útočiště.

Takhle vstávají vlasy hrůzou.

Bacha! Bacha! Některé učebnice žerou! Co? Představte si, že žerou klíče. Klíče, které se několik dní hledaly, najednou vypadly z učebnice německého jazyka. Asi trochu dřely v krku paní učebnici, a tak je vrátila tam, kam patří...

Na hřišti se dá házet s různými míči. Žáci X vymysleli zlepšovák. Objevili položenou peněženku a začali si házet s ní. Házeli a házeli. Najednou se z ní začaly sypat peníze. Hledat drobné na zarostlém hřišti to je jako hledat jehlu v kupce sena. Není lepší používat raději míč?

Jóó, když to ve škole nebaví.

Nová prkna na lavičce, to se bude sedět.

Opravuje se nám na škole průčelí.

Nové zábradlí kolem živého plotu.

Nejzářivější místo ze školy - školní šatny .

Jednou větou

Nová tabulo-zed' a nové barely na chodbách, abychom měli o přestávkách na čem sedět.

Pleli jsme pískové doskočiště.

2. září v první třídě s panem ředitelem.

Školní zahrada roste do krásy.

Jaký je rozdíl mezi fotbalistou a lupičem?

Lupič říká: peníze nebo střelím.

Fotbalista říká: peníze nebo nestřelím.

Víte, proč ptáci ráno zpívají?

Protože nemusí do školy.

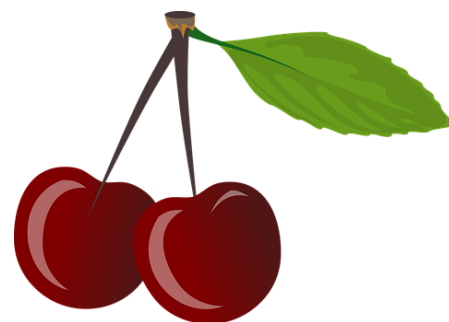
Ve škole se paní učitelka ptá.

Pepíčku, jak rozeznáš jabloň od třešně?

Podle plodů.

Dobře, ale co když nemají plody?

Počkám.

Najdi 7 rozdílů

A. Dorotka Lapáčková

Přespolní běh

Dne 10. září 2019 se pořádala akce přespolní běh. Akce se konala v Litomyšli na místě zvaném Větrník. Dohromady jelo 27 žáků naší školy a jako doprovod s nimi jela paní učitelka Nováková. Každý zvítězil sám nad sebou a nej... umístění se podařilo: Š. Jetmarovi, J. Rejmanovi, M. Kovářovi, V. Hurytovi a A. Dvořákové. V kategorii 6. - 7.třída 2. místo obsadil J. Odehnal, 3. místo Š. Meduna. V kategorii 8. -9. třída 3. místo K. Jánová. Všem blahopřejeme!

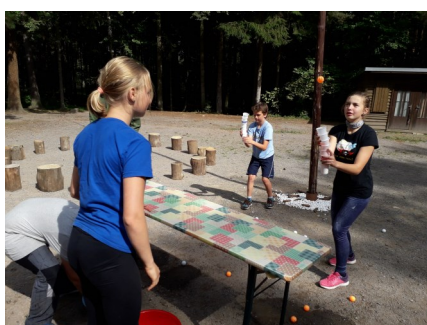
Fotbal

Oblastní kolo minifotbalu proběhlo 3. října 2019 na stadionu v Litomyšli. Naši školu reprezentovalo družstvo mladších. Ti se umístili na krásném 3. místě. Tým osmáků a deváťáků se umístil na 7. místě. Děkujeme za reprezentaci školy.

Adapták

Čtvrtek byl pro nás den k výletu jako stvořený, a tak jsme vyrazili na Budislav trochu rozjet ten nový školní rok. Nejdřív jsme se všichni sešli v Morašicích na autobusové zastávce, odkud jsme jeli do Jarošova. Kluci vyrazili trochu rychlejším tempem, takže my holky jsme je samozřejmě nestíhaly. V cíli na nás už čekal Petr Coufal, který pro nás měl připravené různé hry. Hry s čísly byly zábavné - běhali jsme štafetu. První, kdo vyběhl, musel se dotknout kartiček v pořadí od jedné do deseti s čísli od jedné do tří přesně, pak běžel další a musel se opět dotknout všech kartiček v daném pořadí a nutno dodat, že tato čísla byla znázorněna v příkladech, takže jsme museli nejprve vypočítat příklad a zjistit, jak jdou čísla po sobě a pak se jich dotknou. Další hra byla s tenisovými míčky. Stoupli jsme si do kolečka a postupně, aby vyšlo na všechny, jsme si házeli a tak to kolovalo jeden za druhým, až jsme přidali ještě jeden míček a to už bylo složitější. Po tomto složitém házení jsme přešli na gummy od auta, každý jsme si nějakou přinesli a poskládali je do řady. Nejprve jsme si na ně stoupli podle dne narození tak, aby nikdo z nás nestoupl na zem. Potom jsme měli vymezená místa, kde byl močál a kde byla pevnina a my jsme museli dojít z jedné pevniny na druhou přes močál podáváním si gumy opět, aniž bychom z nich spadli (do močálu) našťastí jsme to zvládli, jenže potom dostali tři z nás černé brýle, takže nic neviděli, a s třemi nevidícími jsme museli opět přejít „močál“, našťastí jsme to zvládli bez úhony. Další hra byla s lanem. Každý jsme se chytnuli kousku lana, a tak jak jsme se ho drželi, jsme na laně museli udělat uzel, samozřejmě tak aby v uzlu nezůstal nikdo uvězněný, s těží, ale podařilo se nám to. Už už jsme se chystali opět si k obědu buřta, ale před tím jsme museli podstoupit překročení lana, jenže všichni zároveň. No jakžtakž se nám to povedlo, a tak přišel zasloužený oběd.

Petra Hynková, 8. třída

25. recesní den

Jak šel čas

Přijďte ve středu 6. listopadu 2019 do školy s měřícím přístrojem času a školní pomůckou, taškou nebo oblečením z dob vašich rodičů, prarodičů.

Ukázka třídních kolektivů proběhne v 7⁵⁰ hodin na prostřední chodbě.

Těšíme se na školní rarity a kolektivní nápady.

1869

2019

Časopis pro žáky i nežáky ve škole v Morašicích.

1. číslo XXVII. ročníku /celkově 165. číslo/ vyšlo 20. října 2019 nákladem 40 kusů.
Grafická úprava: Petra Hynková, 8. třída s asistentkou Helenou Adamskou
Titulní stránku připravil V. Sam Lapáček, 5. třída
Redakční radu řídí Stanislava Coufalová. Chyby likviduje paní učitelka Renzová.
Neoznačené příspěvky připravila redakční rada.
Distribuce: Eliška Urválková, Petra Hynková   Cena: 15,- Kč.
Příspěvky, nápady, připomínky a možná i dary adresujte redakci Třesku -
Základní škola Morašice u Litomyšle, 569 51.
e-mailová adresa - tresk.noviny@seznam.cz, internetové stránky školy - <http://www.skolamorasice.cz/> telefon 461612774, mobil ZŠ 731769430

Časopis slouží pro účely školy a vzdělávání žáků, vydává školní klub.